

עין משפט
גד מצוה
פ:

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יסיוֹךְ אֲחִיךָ בן
אִמְךָ או בִּנְךָ או בְּתוּךָ או
אִשְׁתְּךָ חִקֵּךְ או רֵעֶךָ אֲשֶׁר
בְּנַפְשְׁךָ בְּסִתְרָה לֵאמֹר
נִלְכְּהָ וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ
אֹתָהּ וּבַחֲבִיץ:
חֲבוּסִים יֵג 1
2. מִה יִתְּאוּךְ אֲדָם הִי
גִּבֹּר עַל חֲטָאֵי:

מוסף רשמי

[illegible]

תום' ר"י הזקן

מִתְּחִלָּה, עַם שְׂוֵי נֶפֶשׁ
כִּי־שֶׁן אֶתְּה, מִפְּנֵי
שֶׁעֲמֵלָן קֹלֵה הַחַיּוֹת
לְהַחֲמִיתָהּ וְלֹא הִרְיָו וְ
מִתְּחִלָּה וְאֵין אֶתְּהָה
מִכּוֹחַהּ, שֶׁנֶּאֱמָר
הֶאֱחָז בְּכּוֹס מִחֲבֹרֵי, נֶאֱמָר,
בִּן מִתְּחִלָּה עַם אִמּוֹ, לֵכֵךְ
נֶאֱמָר בִּן עַם אִמּוֹ לֵכֵךְ
הָבֵן לְחַיּוֹת מִצִּיֹּר
אֶל־הָאֵם, כֹּל שְׂוֵי־נֶפֶשׁ
וְאֵין שֶׁמֶת כְּחֹדֶר לֹא וְאֵין
צִרְרָל לֹא מִסָּע וְאֵין
(מִצִּבְיָה) וְאֵין
צִרְרָל אֶל־בִּן לְלוּחֹת, וְאֵין
כְּלוּמֹה מִסָּע מִצִּיֹּר
לֹא הֶאֱחָז בִּן לִמֶן שֶׁהָאֵם
וְאֵין צִרְרָל מִחֲבֹרֵי לֵכֵךְ
מִדּוּחֹת, שֶׁל הָקִבְיָה עַל
קִרְיָתוֹ הֵרָאֵל וְנִתְּחַל
וְאֵין וְכֵן בִּן עַם אִמּוֹ

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

ר' שמעון אומר אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו. משמע דלרנן אפילו אשמו עמו אסור להתייחד עם שתי נשים ואפילו לרבי שמעון נמי עם שתי נשים ואשמו עמו הוא שרי אבל עם אשה אחת אפילו אשמו עמו אסור ומשה מהבית

נקורים נקורים בעיסה תולין לא אוכלין ולא
שורפין א"ר יהושע בן לוי לא שנו אלא
במשקים לבנים אבל במשקים אדומים אם
איתא דנקור מדע ידיע ודילמא בלעתניהו
עיסה א"ר יוחנן דבר זה שמע בריבי ופירשו
לא שמע אלא שנו אלא במשקים צלולים
שבבואה של תינוק ניכר בה אבל משקים
שזכורים לא: מתני' ¹⁶בית יתייחד אדם עם
שתי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם
שתי אנשים רבי שמעון אומר יאף איש אחד
מתייחד עם שתי נשים ¹⁷אז בזמן שאשתו עמו
וישן עמהם בפונדקי מפני שאשתו משמרתו
דמתייחד אדם עם אמו ועם בתו ¹⁸וישן עמהם
בבקירוב בשר ואם הגדילו זו ישנה בכסותה
וזה ישן בכסותו: גמ' מ"ט תנא רבי אליהו
הואיל ¹⁹גושים רעתן קלות עליהן מנא הני
מילי א"ר יוחנן ²⁰משום ר' ²¹ישמעאל רמז ליחוד
אמר רבי בן אם מסית בן אלו מסית אלא
לומר לך בן מתייחד עם אמו ויאסור ²²להתייחד
עם כל עריות שבחורה ²³פשמיה דקרא במאי
כתיב אמר אבי לא מיבעיא קאמר לא
מיבעיא בן אב דסני ליה ועייץ ליה עצות
רעות אלא אפילו בן אם דלא סני ליה אימא
ציייתי ליה קמ"ל נימא מתני' דלא כאבא
שאל דתניא ²⁴וכל שלשים יום יוצא בחיק
ונקבר באשה אחת ושני אנשים אבל אף
באיש אחד ושתי נשים אבא שאל אומר אף
באיש אחד ושתי נשים אפילו תימא אבא
שאל בשעת אנינות תביר יצירה ורבנן סברי
לה כר' יצחק דאמר רבי יצחק ²⁵מה יתאונן
אדם חי גבר על חמאיו אפילו בשעת אנינותו
של אדם יצרו מתנבב עליו ואבא שאל כי
כתיב ההוא במתערעם על מדותיו כתיב והכי
קאמרי מה יתערעם על מדותיו וכי גבר על
חמאיו דיו חיים שנתתי לו ורבנן כי ההוא
מעשה דהריא איתתא דהוה עובדא ואפקתיה:
אבל אשה אחת: ²⁶אמר ר' יהודה אמר ²⁷רב
לא שנו אלא בכשרים אבל בפרוצים אפילו
בי עשרה נמי לא הוה מעשה והוציאיהו
עשרה כמשה אמר רב יוסף תדע דמיחברי בי
עשרה וגבי כשורא ולא מיכסף מדרדי נימא
מסייע ליה ²⁸מוסרין לו שני תלמידי חכמים
שמא יבא עליה בדרך תלמידי חכמים אין
אניש דעלמא לא שאני תלמיד חכם ידיע
לאחריו

לשון אחר ממורי הזקן ול
דף כ: שקטתה על מתה יותר מדא
אנשים במטה. בחוקת שהיא מתה
מי שקנה לשמו ונסתרה והוא מ
בדמיון (וסוה דף כ: נטמאה נטמא
בזמן שהיא נטמאה מעון המים
חטא לי ובעדתי הוא [חי בחייה] עשרה

[illegible]

שהאחד בוש ממכירו: מסייד ארס
עס אמו. עטמא פערס צנז: וישן
עטמס. הכן עס אמו ויעדור וישן
קאמא דישן עמא בקיורו צנז
דמפרס ואזיל: הגדילו זה ישן
צקסורו דו. וכן הכתה עס אביה
צידעה קטנה: צנז מאי עטמא.
לא ייחידה עס שמי נשים כחשה
שמייחדת עס צ' אנשים: דעקן קלה
עליהן. וישן נוחות להפחמות:
אלה. והכי נקט קרס בן אדמן לומר
שהן מצוי אצל האס: עטעיס קרס
מאי כפי. לענין פטעויו של מקרא

הנהות הב"ח

(ד) יש"י ד"ה וזכנן וכו'
הסווא עובדא דהויא
ותתא דהוה עובדא
פיקמי: (3) חו"ב ד"ה
שמעון וכו' לכן נראה
י"י דלרבנן גמ' אש
זכר: (3) ד"ה כו וכו' תכיר
בדקאמרת י"י לחוס:

הגהות הערה N

[illegible]

לעזי רחמי

קרוז"ש [ביקדור"ש].
מור.

מוסף תוספות

בוא"ו ותחילת סימרא
א ודברי הכל. תוס'
הרא"ש.